

Mostra d'Art Català Contemporani

Milagros Torres

El dia 2 de setembre a les 21 hores es va inaugurar al Saló de la Caixa de Sabadell la Mostra d'Art Català Contemporani, un acte que s'afegeix als ja realitzats durant aquest any per celebrar que la present revista *Quadern* ha efectuat el seu número 100, amb disset anys d'història que venen a confirmar el valor i la importància que aquesta revista ha arribat a tenir i a significar per la cultura de la nostra ciutat.

Es va inaugurar en plenes festes sabadellenques unint-se als diferents actes lúdics i culturals que es van anar fent i que pretenien la diversió del sabadellenc. La Fundació Amics de les Arts i les Lletres de Sabadell es va unir amb aquesta exposició oferint al públic una mostra inigualable del que és l'art català contemporani.

L'acte va ser presentat pel regidor de cultura, per Joan Ripoll que va definir el que és el sí de la mostra i per Ana Fernández coordinadora de la mostra que va convidar al públic assistent a veure i gaudir de l'exposició.

Aquesta Mostra d'Art Català Contemporani, que alguns ja anomenen I Mostra, desitgant la seva continuïtat en el temps, és, sens dubte, un aconteixement cultural de gran relleu en el panorama artístic de Sabadell.

Per una banda suposa l'apropament de l'espectador al que ja podem anomenar com història de l'art català contemporani, degut a que es poden veure artistes que van començar la seva trajectòria a la postguerra i que ja esdevenen artistes totalment consolidats, no només en el territori català, sino a nivell mundial. En aquest grup es troben Antoni Tàpies del que s'exposen obres dels anys 50 totalment imbrincades amb el grup "Dau al Set" i de l'que es poden veure una obra dels 70 i una dels 80 quan ja es trobava fora de l'informalisme i havia consolidat el seu llenguatge; Joan Josep Tharrats inspirador de "Dau al Set", artista lluitador, creador de les maculatures i que busca continuament noves formes d'expressió, d'ell es poden veure dues obres dels anys 60. Albert Ràfols Casamada, artista amb les seves primeres exposicions als anys 40 i del que podem veure obres actuals de 1994, on apreciem com descriu Montserrat Carné al catalog, el seu "reflex poètic de la realitat". Amèlia Riera, artista també imbrincada en l'Informalisme del que va evolucionar per crear les actuals formes oníriques, obrint portes al món dels somnis, a la fantasia, al surrealisme dibuixístic i estructurat. Jaume Muxart, artista que ha rebut aquest any el premi que atorga la revista *Quadern* als artistes

de fora de Sabadell, artista totalment personal. Joan Vilacasas, sabadellenc que no podia faltar en aquesta mostra per l'avantguardisme de les seves creacions, pel seu llenguatge "planimètric", per ser un artista "nou". Josep M. Subirachs, dins l'escultura contemporània Subirachs és el nostre representant després d'haver assolit un llenguatge totalment propi de volums, formes, buits i plens, concaus i convexos, es a dir, contemporaneïtat en tota la seva paraula. Josep Grau-Garriga, expressió del volum, la densitat, la plenitud. Josep Guinovart, de l'informalisme a la búsqueda continua de noves formes d'expressió deixant constància clara de la seva força creadora plena de vitalitat i lirisme. Marcel Martí, escultura que no podia faltar, avantguardisme, lluita per l'espai. Maria Girona, dolcesa en les formes, en els colors, en l'essència de la seva obra. Joan Hernández Pijuan, també va beure de l'Informalisme del que va evolucionar reduint línies i mantenint-se en el seu aspecte més gestual, fent-lo incisiu i apropant-lo a la figuració més simple.

Darrera d'aquests artistes ve una altra generació que té les seves arrels en ells/es, que ha tingut un camí realitzat abans que ells dins la contemporaneïtat catalana més oberta, que ha sabut observar i crear després amb un llenguatge plàstic propi. Dins d'aquest grup podem veure a Miquel Barceló, artista internacional que troba l'inspiració a la natura, de la que treu tota la seva força. Joan Pere Viladecans, també influït per la natura i pel món que l'envolta tenint una gran força expressiva en la utilització dels colors i dels signes. Assumpció Mateu, paisatge, natura, mediterrani, venen a definir la seva creació. Jaume Ribas geometria i equilibri es poden veure a les seves obres, a la mostra dues creacions molt actuals, del present any. Josep M. Riera i Aragó, escultor del que podem apreciar dues pintures.

Llenguatge creatiu, història, evolució de l'art d'avantguarda des de l'informalisme als nostres dies. Diferents formes d'expressió unides per la lluita per aconseguir un estil nou i propi que expressi la importància de l'art, de la pintura, de l'escultura, manifestacions que esdevenen comunicació i sentir d'unes dècades determinades i d'una societat concreta. Una exposició que reflecteix una part del caminar català des de la postguerra als nostres dies, la part avantguarda, la part lluitadora, la part innovadora.

Per tot això, es tracta d'una mostra d'indiscutible valor històric que desitgem no sigui l'última, sino la primera.

Saló de la Caixa de Sabadell: Muntalge.

Vilacasa.

Tharrats.

Marcel Martí.